

Af Mindretallet under Nr. 1:

Til § 4.

9) Paragraffen bortfalder, og de senere Paragraffer omnummereres.

Af Udvalget:

Til § 5.

10) Sidste Punktum udgaar, og der tilføjes et nyt Stykke saalydende:

„Hvor en Tiende allerede maatte være indløbt af samtlige Tiendehdere, bortfalder Skatten ved denne Lovs Ikrafttræden, naar Tiendehderne for vedkommende Tiendekommissær have dokumenteret Tiendepligtens Ophør.“

Af Mindretallet under Nr. 1:

Til § 6.

11) § 8de og 9de Linie udgaa Ordene „ved Overenskomsten vedtagne Afsløsningssum“, og i Stedet for indsættes: „derpaa salvende Del af Afsløsningssummen — efter Omstændighederne ved Fradrag af den tilsvarende Andel i Statskassens Bidrag efter § 3—“.

Til § 7.

12) § 2den Linie indskydes efter Ordene „§ 2“: „i. f.“

13) § 5te Linie tilføjes efter Ordet „godkendt“: „eller Afsløsning har fundet Sted efter nogen af de øvrige Bestemmelser i § 2“.

Af Flertallet under Nr. 4:

Til § 7.

14) 2det Punktum udgaar.

15) Sidste Punktum affattes saaledes: „Naar en saadan Overenskomst er godkendt af Stiftsøvrigheden, bliver Afsløsningssummen, indtil anderledes ved Lov bestemmes, at forvalte blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Af Afsløsningssummen udbetales der den Beneficiarius, i hvis Embedstid Afsløsningen af Tienden finder Sted, $3\frac{1}{2}$ pCt. aarlig Rente, medens Størrelsen af den Rente, der vil være at tillægge fremtidige Beneficarii, fastsættes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet.“

16) Der tilføjes et nyt Punktum saalydende:

„Kan foreløbig Overenskomst ikke opnås af Tiendehderen med Beneficiarius, ville Tiendehderne kunne indbringe Sagen for Stiftsøvrigheden, eventuelt for Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet. Opnaas Overenskomst med denne, kan den dog ikke mod Beneficarii Vilje træde i Kraft før ved Embedsledighed.“

Til § 8.

17) I første Linie ændres „paahviler“ til: „hviler“.

18) 2det og 3dje Punktum affattes saaledes:

„Af Afsløsningssummen skal der til Kirken henlægges en saa stor Kapital, som behøves til, at Kirken med Inventarium og Kirkegaard ved Renterne af samme for Fremtiden kan vedligeholdes i fuldkommen god Stand, og dens øvrige Forpligtelser, deriblandt Udgifterne til Vin og Brød, Assurancen og Kirkegaardens eventuelle Udvidelse, fuldt udredes. Størrelsen af denne Kapital fastsættes ved Skøn af en Kommission, der skal bestaa af en fast Formand, udnævnt for hvert Stift af Kirkeministeren, samt 4 Medlemmer valgte for hvert Tilfælde, henholdsvis 2 af Tiendeejeren og 2 af Tiendehderne. Kirkeministeren kan, hvor det efter Omstændighederne maatte findes fornødent, bestikke en bygningskyndig Mand til at tage Del i Kommissionens Forhandlinger, dog uden Stemmeret. Kirkeministeren meddeler Kommissionen fornøden Instruks.“

Den af Kommissionen saaledes fastsatte Kapital henlægges til Kirken og indbetales blandt Stiftets under Stiftsøvrighedens Bestyrelse staaende Midler. Det, hvormed Afsløsningssummen overstiger denne Kapital, udbetales til Tiendeejeren, henholdsvis Pant haverne.

Hvor der til en Kirke hører Kapitaler, Arvefæsteafgifter og deslige, forblive disse ved Kirken, hvoraf følger, at der maa finde en tilsvarende Forhøjelse Sted af den Tiendeejeren tilfaldende Del af Afsløsningssummen. Hører der til Kirken Jorber, og Tiendeejeren ønsker at erhverve disse, bliver det af afgøre af Ministeriet efter Indstilling fra Stiftsøvrigheden, om Jorberne skulle overdrages til ham eller forblive ved Kirken. For at bestemme, i hvilket Forhold Jorbernes Værdi staar til Afsløsningssummen, skulle Jorberne vurderes paa den Maade, som er foreskrevet med Hensyn til Anbringelse af umyndiges Midler i faste Ejendomme.“